

gratia divina ex Voluntate DEi consequente ablata] illorum
Conversionem Deus per Prædicationem verbi sui non amplius
intendit, voluntate scil. judiciaria quæ cum prævisa contu-
macia perseverante incipit:

At qui Indurati perseveranter & finaliter tales. &c.

Ergo.

Hac ratione concedimus, totum argument. invito licet Niehenckio,
qui ad *Minorem* multa sine ratione garrit, quæ sæpius & ad nauseam usq;
diluta sunt.

Primum est, quod Calviniani eodem dicto utantur, quando probar e
volunt, DEum esse causam Indurationis. Verum qualis consequentia?
Duo cum faciunt idem non est idem: Quia modus quo Calviniani [teneor
loqui stylo nostri Antagonistæ] loco isto utantur, diversus est a modo, quo
nos utimur isto. Illi ut DEum causam Indurationis principem & efficien-
tem faciant, quod falsum; Nos vero DEum veneramus hac in parte saltem
ut justum judicem, qui manum suam s. gratiam subtrahit, quo minus pos-
sint credere. Explicat modum Indurationis a parte DEi adh. l. D. *Osiander*
in Gloss. lat. p. m. 292. seqq. vid. *Hunnium & Tarnovium* in hunc
locum sæpius allegatum in *additament. 7. & 12. D. Rechenbergii.*

Secundum est, quod neq. DEus neq. Prædictio prophetica pro causa
infidelitatis & indurationis haberi debeant &c. p. 22.

Resp. Quasi Deus, ejusdemq. prædictio, pro causa indurationis no-
bis essent, hæc insipida calumnia sæpius est profligata? adeo ut non opus sit
coccyfinis, qui in chartis Niehenckianis subinde sonant. Unicum ad hoc
moneo: DEum ut judicem pluribus adhuc modis concurrere ad induratio-
nem ut pœna est, quod Niehenckius p. 22. non negat, Deum frena diabo-
lo ac homini relaxare &c. Id quod *B. Höpfnerus*, Superint: Lipsiensis or-
thodoxus, in *peculiari dissertatione de Induratione*, satis prolixè dedu-
xit, *Thess. 61.* seqq. Quis nostrum est, qui illud in Textu cit. *iva esse causale*
pronunciaverit? Profecto nos idem docemus, quod *B. Dorischeus* ad hunc
locum in *Disp. X. ad Exod:* p. m. 247. το ἰνα sumi ἐκβατικῶς, & bene expo-
ni, per *at q̄, ita.* Imo illud *ἐκ ἠδύνατο v. 39.* non ad causæ superioris
prædominium & determinationem spectat, sicq; non notat impotentiam
desuper illatam; Sed indispositionem & intentionem sponte contractam.
Quod Niehenckius ex Theologis Rostochiensibus veteribus discere potest.

Tertium est, quod Verba: *Non poterant credere*, commode hic

C

posse